

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2014 / 18 / ... / 10 december 2014

Inzake ..., wonende te ...,
 bijgestaan door ... , advocaten,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht vzw ... met maatschappelijke zetel te ...,
 vertegenwoordigd door ... , bestuurder, ... , directeur en ..., voorzitter
 raad van bestuur,,
 bijgestaan door ..., advocaat,

 verwerende partij.

Met een aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de inrichtende macht vzw ... van 25 september 2014 waarbij de tuchtmaatregel van het ontslag wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekende partij is vast benoemd als leerkracht in het ... te

Met een aangetekend schrijven van 11 juli 2014 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat er een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Met een aangetekend schrijven van 4 augustus 2014 wordt verzoekende partij opgeroepen voor het verhoor. Volgende feiten worden ten laste gelegd:

1. ... openlijk kritiek te hebben geuit op een collega...;
2. ... kwaad te spreken over collega's...;
3. ...collega's in diskrediet te brengen ...; ...het gezag van de directeur t.a.v. derden in twijfel te brengen;
4. ... niettegenstaande herhaalde pogingen tot bijsturing halsstarrig vasthouden aan pedagogisch onverantwoord handelen in het kader van de les- en evaluatieopdracht...;

5. ... *niettegenstaande de herhaald gestelde vraag daartoe uitgaande van de directie geen puntenboeken kunnen voorleggen, geen stavingstukken kunnen voorleggen waaruit het geven van punten zou blijken, geen reële evaluaties en toetsen kunnen voorleggen en gaan jaarplannen kunnen voorleggen;*
- 6.... *het gezag van de directie en de pedagogisch coördinator te hebben miskend...;*
- 7.... *de reeds bij herhaling opgevraagde puntenboeken te hebben vervalst, in een poging het arbitrair toekennen van punten en het niet maken van studie-evaluaties te verdoezelen;*
8. ... *van deze valse stukken gebruik te hebben gemaakt;*
9. ... *toe te staan dat leerlingen vroeger dan voorzien de school verlaten, zonder dienaangaande toestemming van de directie te hebben bekomen;*
- 10 ... *de lesopdracht niet op te nemen, afwezig te zijn op school en in de plaats daarvan, zonder voorafgaande kennisgeving aan een toestemming van de directie, deel te nemen aan een stagebezoek;*
11. ... *de lesopdracht niet op te nemen en de school zonder kennisgeving aan en goedkeuring van de directie te verlaten...;*
12. ... *afwezig te blijven op de afsluitende schooluitstap niettegenstaande daartoe geen toestemming te hebben bekomen, minstens het gezag van de directie te hebben miskend...;*
13. ... *zonder wettige reden afwezig te blijven op een studiedag, een personeelsvergadering en een adviesvergadering voor GIP;*
14. ... *afwezig te blijven op een delibererende klassenraad;*
15. ... *te laat komen in de klas en daarvan een gewoonte maken;*
16. ... *niettegenstaande arbeidsongeschiktheid toch op school opdagen om zich met andere zaken bezig te houden dan de taken voorzien in het schoolwerkplan;*
17. . *zich tijdens de lesopdracht laagdunkend uit te laten over de competenties van leerlingen en/of van de klas in het geheel;*
18. ... *om een vooralsnog onaanwijsbare reden tijdens de lessen foto's nemen van leerlingen;*
19. ... *door toe te staan dat leerlingen meermaals zonder reden de klas verlaten, ronddolen in de gangen en de lessen van andere klassen verstoren...;*
20. ... *door niet tussen te komen wanneer leerlingen tijdens de les hun gsm gebruiken, telefoneren, chips eten, cola drinken, voeten languit op stoelen en banken leggen, muziek beluisteren, etc.;*
21. ... *toe te staan dat leerlingen zich gedurende de ganse les met elkaar in het Turks verstaan en deze leerlingen daarop niet aanspreken;*
22. ... *tijdens het oudercontact in de hoedanigheid van klastitularis de vragen van leerlingen en ouders omtrent punten niet willen en kunnen toelichten en niettegenstaande uitdrukkelijke instructie daartoe van de directie de rapporten niet te willen meegeven aan de leerlingen;*

Verzoekende partij wordt gehoord op 4 september 2014.

Met een aangetekend schrijven van 25 september 2014 wordt aan verzoekende partij meegedeeld dat de tuchtstraf van het ontslag wordt opgelegd.

Met een aangetekend schrijven van 14 oktober 2014 tekent verzoekende partij beroep aan tegen deze beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld.

3. Over het verloop van de procedure

Met een schrijven van 21 oktober 2014 maakt verwerende partij het tuchtdossier over.

Met een aangetekend schrijven van 12 november 2014 maakt verzoekende partij een toelichtende memorie met stukken over.

Met een aangetekend schrijven van 19 november 2014 maakt verwerende partij een verweerschrift over.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt en geen getuigen opgeroepen.

De Kamer van beroep hoort de partijen in openbare zitting op 10 december 2014.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verwerende partij wijst op het feit dat de memorie van toelichting en de daarbij meegedeelde stukken buiten de termijn zijn ingediend en daarom uit de debatten moeten worden geweerd. Verzoekende partij stelt, onder verwijzing naar burgerlijke procedures, dat de zaterdag niet mag worden meegeteld als werkdag en dat de memorie zo gerekend binnen de wettelijke termijn is ingediend.

De Kamer verwijst naar zijn vaste rechtspraak houdende dat de zaterdag bij de berekening van de hier toepasselijke termijn als een werkdag moet worden meegeteld. De Kamer is daarmee in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State: “Het begrip “werkdagen” moet, bij ontstentenis van een uitdrukkelijke bepaling in de andere zin, worden begrepen in zijn gebruikelijke betekenis en het omvat aldus als “dag waarop gewerkt wordt” alle dagen van de week, behalve de zon- en feestdagen. Een zaterdag is bijgevolg een werkdag, ook al is hij geen dag van arbeid voor iedereen en ook al zijn de onderwijsactiviteiten in het secundair onderwijs dan opgeschort.” (RvS nr. 219.952, 26 juni 2012). Met toepassing van art. 16, § 1 van het Tuchtbesluit van 22 mei 1991 wordt de memorie uit de debatten geweerd.

4.2. Verzoekende partij vecht de motivering van de beslissing aan in de mate dat de tegenpartij, volgens haar, niet duidelijk aantoon op welke gronden de verwerende partij de verklaringen van verzoekster en van een door haar opgeroepen getuige verwerpt en de andere verklaringen in het dossier voor waar houdt. Zij ziet een volstrekte afwezigheid

van voldoende duidelijke informatie over de beschuldiging en meer bepaald de bewijzen waarop de diverse tenlasteleggingen gesteund zijn.

Het al of niet gegrond zijn van dit bezwaar moet door de Kamer beoordeeld worden bij het onderzoek van de afzonderlijke tenlasteleggingen. Toch wil de Kamer er vooraf op wijzen dat de verdediging van de verzoekende partij bij herhaling erg vaag blijft. Tegenover meer omstandig geformuleerde verklaringen wordt gesteld dat de verzoekster de tenlastelegging betwist en dat een voorgelegde verklaring “geen volledige weergave van het gesprek is waardoor deze onmogelijk als bewijselement in aanmerking genomen kan worden” (tenlastelegging 1 en 3), “dat de verklaringen van de leerlingen een verkeerde interpretatie zijn van wat er werkelijk gebeurd is” (tenlastelegging 19). Verzoekende partij liet in de hoorzitting bij de tuchtoverheid verschillende personen oproepen als getuige, waarvan er een enkele verschenen is. Zonder de achterhaalde oude rechtsspreuk “Een getuige is geen getuige” te willen inroepen, moet de Kamer er toch op wijzen dat een veelheid aan omstandige gegevens die door meerdere getuigenissen en documenten bevestigd worden, moeilijk overtuigend weerlegd worden door een blote ontkenning, een summier alternatieve interpretatie van wat zich zou hebben voorgedaan en de gunstige verklaring van een getuige die bereid gevonden wordt om te verschijnen, maar spreekt vanuit een beperkte observatieperiode van 12 weken les volgen.

4.3. De Kamer stelt vast dat de *tenlasteleggingen 13* (afwezigheden) en *15* (te laat komen) door de tuchtoverheid niet behouden zijn.

Naar het oordeel van de Kamer staat niet vast dat de *tenlastelegging 2* (klacht niet tijdig geïnformeerd te zijn over een etentje met collega’s), *tenlastelegging 16* (aanwezigheid op school niettegenstaande arbeidsongeschiktheid) en *tenlastelegging 18* (foto maken van een leerling in de klas) in de omstandigheden waarin de feiten zich hebben voorgedaan of kunnen hebben voorgedaan als tuchtrechtelijk sanctioneerbare tekortkomingen kunnen worden begrepen.

4.4. De *tenlasteleggingen 1 en 3* wijzen op een deontologisch niet aanvaardbaar gebrek aan collegiale ingesteldheid die tot uiting komt in negatieve uitlatingen over collega’s. De summier weerlegging en ontkenningen volstaan niet, zo oordeelt de Kamer, om de zeer precieze getuigenissen daaromtrent te ontkrachten.

De *tenlasteleggingen 10, 12 en 14* betreffen specifieke afwezigheden, soms om een te wettigen reden. Verzoekster heeft evenwel telkens nagelaten om daarvan de bevoegde personen (tijdig) op de hoogte te brengen en voor de leerlingen in een vervangtaak te voorzien. Zij is daarmee tekort gekomen aan haar plicht om collegiaal bij te dragen tot een goede schoolorganisatie en aan haar verantwoordelijkheid tegenover de leerlingen. De afwezigheid in de *tenlastelegging 11* weegt nog zwaarder door. De Kamer acht het uit de stukken bewezen dat de verklaring voor de hier bedoelde afwezigheid mag begrepen worden als een poging om zich te onttrekken aan een aangekondigd klasbezoek van de directeur. In de gegeven omstandigheden had de verzoekster een grote inspanning moeten doen om een beweerd verwarrend incident of een ongesteldheid aan de directeur persoonlijk te melden en haar afwezigheid rechtstreeks bij hem te verantwoorden.

4.5. Verschillende tenlasteleggingen hebben betrekking op de houding tegenover de leerlingen. Verzoekende partij wordt ten laste gelegd dat zij leerlingen toestaat de school vroeger dan voorzien te verlaten (*tenlastelegging 9*), toestaat dat de leerlingen de lessen van andere klassen verstoren en niet tussenkomt wanneer leerlingen verdwijnen na het nemen van een klasfoto (*tenlastelegging 19*). Daarmee verwant zijn de *tenlastelegging 20* (niet tussenkomen wanneer leerlingen tijdens de les hun gsm gebruiken, telefoneren, chips eten, muziek beluisteren, voeten op stoelen en banken leggen) en *21* (toestaan dat leerlingen tijdens les zich met elkaar verstaan in het Turks of minstens hen daarop niet of onvoldoende aanspreken).

De Kamer oordeelt op grond van overeenstemmende verklaringen van leerlingen en collega's en vaststellingen door de directie en aangehaald in de tuchtbeslissing, dat de tenlasteleggingen bewezen zijn, toch wanneer ze zo begrepen worden dat de verzoekende partij bij herhaling nagelaten heeft om de leerlingen op hun laakbaar gedrag aan te spreken en/of daarvan melding te maken bij de verantwoordelijke personen. Hierin ziet de Kamer een tekort aan zorg voor het klasmanagement en opnieuw een gebrekkig besef van medeverantwoordelijkheid voor een goede schoolorganisatie. Dat de school tijdens de schooluren geacht wordt de verantwoordelijkheid te dragen voor de veiligheid van de leerlingen wijst er volgens de Kamer nog op hoe belangrijk het voor de school is dat zij op de volle medewerking van alle personeelsleden kan rekenen, ondermeer door strikt toezicht op schoolverlaten.

Verzoekende partij wordt verder ten laste gelegd dat zij zich laatdunkend uitlaat over de competenties van leerlingen en/of de klas in het geheel (*tenlastelegging 17*). De Kamer neemt aan dat de gesprekscontext hier relativerend kan zijn, maar stelt niettemin vast dat leerlingen deze uitlatingen als kwetsend of demotiverend hebben ervaren. Daarmee is de verzoekster tekort gekomen aan haar plicht om in alles het belang van de leerlingen te behartigen (art. 9 decreet rechtspositie).

4.6. De *vierde tenlastelegging* betreft "niettegenstaande pogingen tot bijsturing halsstarrig vasthouden aan pedagogisch onverantwoord handelen in het kader van de les- en evaluatieopdracht en zodoende het pedagogisch project van de school te ondermijnen en de toekomst van de leerlingen te hypothekeren. Onder deze hoofding valt ondermeer: babbellussen, het niet geven van duidelijke instructies aan de leerlingen, les geven aan een enkele leerling, het niet volgen van de leerplannen, niet gebruiken van de voorgeschreven handboeken. Onmiskenbaar zwaarwegend zijn naar het oordeel van de Kamer de klachten van leerlingen over een ondoorzichtig evaluatiegedrag.

De Kamer onderkent in deze tenlastelegging aspecten van evaluatie van het didactisch handelen die niet onder de tuchtprocedure vallen. Toch besluit de Kamer dat hier, samen gelezen met de *tenlastelegging 5*, sprake is van ernstige tuchtrechtelijke tekortkomingen. Ingaande op de verzuchtingen van de leerlingen heeft de directie aan de verzoekende partij voorlegging gevraagd van puntenboeken, stavingstukken waaruit het geven van punten zou blijken, reële evaluaties en toetsen en van jaarplannen. De verzoekende partij betwist niet dat ze gedurende maanden in gebreke is gebleven om op die telkens

herhaalde en onbetwistbaar terechte vraag in te gaan. Zij betwist ook niet dat zij daarmee het gezag van de directie en de pedagogisch coördinator heeft miskend (*tenlastelegging 6*).

Het komt de Kamer onbegrijpelijk over hoe verzoekende partij, na een eerste tuchtrechtelijke veroordeling waarin een volkomen gelijkaardig uitblijven van positieve respons op een terechte vraag naar verantwoording van haar handelen zwaar heeft doorgewogen, op dit punt in herhaling valt. Daargelaten de kwalificaties van halsstarrigheid en moedwilligheid, kan de Kamer niet anders dan vaststellen dat verzoekster hier blijk geeft van een ontstellend gebrek aan verantwoordelijkheidszin. Zij komt daarmee tekort aan haar plicht om het belang van het onderwijs te behartigen en om nauwgezet de opgedragen taken te vervullen (artikel 9 en 10decreet rechtspositie).

4.7. Wanneer de verzoekende partij uiteindelijk dan toch ingaat op de vraag om voorlegging van een aantal bewijsstukken ontstaat een nieuw probleem. De verzoekende partij wordt er van beschuldigd “de reeds bij herhaling opgevraagde puntenboeken te hebben vervalst, in een poging het arbitrair toekennen van punten en het niet maken van studie-evaluatie te verdoezelen (*tenlastelegging 7*) en van deze stukken gebruik te hebben gemaakt (*tenlastelegging 8*).

De tenlasteleggingen zijn verwoord in de termen van het Strafwetboek. Het komt de Kamer niet toe om zich uit te spreken over het al of niet begaan hebben van strafbare feiten. In het kader van de tuchtrechtelijke procedure kan de Kamer volstaan met volgende overwegingen.

Verzoekende partij houdt voor dat de ingediende stukken niet post factum ten behoeve van de tuchtprocedure werden gefabriceerd, maar vooraf bestonden. De Kamer moet vaststellen dat de maanden volgehouden miskening van de vraag om de bedoelde stukken voor te leggen in die omstandigheden alleen maar onbegrijpelijker en niet te verantwoorden voorkomt.

De verwerende partij gaat over tot een gedetailleerde vergelijking van het uiteindelijk toch ingediende stuk 29 met de overige stukken van het dossier. De Kamer stelt met de verwerende partij vast dat de verzoekende partij slechts zeer partieel ingaat op de anomalieën en tegenstrijdigheden die daarbij aan het licht komen en besluit dat de tenlastelegging van ernstig onzorgvuldig en zelfs arbitrair evaluatiegedrag door de laatsttijdig ingediende stukken niet wordt ontkracht maar integendeel nog duidelijker komt vast te staan.

4.8. De Kamer stelt vast dat voor verschillende tenlasteleggingen, in het bijzonder die van duidelijk tekortschietend evaluatiegedrag en van de weigering om daar inzage in te geven, sprake is van recidive. De Kamer kan het in die omstandigheden en in het licht van het geheel van de vastgestelde tuchtrechtelijke tekortkomingen, niet onredelijk vinden dat de verwerende partij niet wenst in te gaan op het voorstel van de verzoekende partij om haar alsnog een kans te geven, zij het onder strikte voorwaarden. De beslissing om de tuchtmaatregel van het ontslag op te leggen acht de Kamer naar recht en redelijkheid verantwoord.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde centra voor leerlingenbegeleiding, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd vrij onderwijs van 28 september 2011;

Na beraadslaging,

Met unanimititeit,

Enig artikel:

De tuchtmaatregel van het ontslag wordt bevestigd.

Brussel, 10 december 2014

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer R. VERSTEGEN, voorzitter;

Mevrouwen B. PLETINCK en S. WALSCHOT en de heer M. KEPPENS, vertegenwoordigers van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS, L. BRUSSEEL, P. GREGORIUS en P. VERCRUYSSSE, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw K. DE BLEECKERE, secretaris.

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen de heren Brusseel en Gregorius niet deel aan de stemming.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waar van één voor elke partij en één voor het dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN